

Sygn. akt *XVII AmE 112/17*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 lutego 2019 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie, XVII Wydział Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów
w składzie:

Przewodniczący –	<i>SSO Andrzej Turliński</i>
Protokolant –	sekretarz sądowy Iwona Hutnik

po rozpoznaniu 8 lutego 2019 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z odwołania *(...) Grupa Sp. z o.o. w P.*

przeciwko *Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki*

o wpisanie do rejestru podmiotów przywożących

na skutek odwołania *(...) Grupa Sp. z o.o. w P.* od decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z 23 stycznia 2017 r. Nr *(...)*

1. oddała odwołanie;
2. zasądza od *(...) Grupa Sp. z o.o. w P.* na rzecz Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki kwotę 720 zł (siedemset dwadzieścia złotych) z tytułu zwrotu kosztów procesu.

SSO Andrzej Turliński

Sygn. akt XVII AmE 112/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23 stycznia 2017 r. Nr *(...)* Prezes Urzędu Regulacji Energetyki (Prezes URE, pozwany) na podstawie art. 32a ust. 1 oraz art. 32c ust. 4 i 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 ze zm.) na wniosek przedsiębiorcy *(...) GRUPA Sp. z o.o. w P.* (powód) postanowił wpisać wnioskodawcę do rejestru podmiotów przywożących pod numerem: Nr *(...)* w dniu 23 stycznia 2017 r. oraz określić następujący zakres wpisu:

1. Rodzaje paliw ciekłych będących przedmiotem przywozu:

- gaz płynny (*(...)*) o kodach CN: *(...)*, *(...)*, *(...)*, *(...)*,

2. Rodzaje i lokalizacja infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej do przywozu:

- *stacje paliw ciekłych:*

1. ul. (...), (...)-(...) T.,
2. ul. (...), (...)-(...) B.,
3. ul. (...), (...)-(...) R.,
4. ul. (...), (...)-(...) K.,
5. ul. (...), (...)-(...) B.,
6. ul. (...), (...)-(...) S.,
7. (...)-(...) Ł(...),
8. ul. (...), (...)-(...) G.,
9. (...), (...)-(...) P.,
10. (...)-(...) B. (...),
11. (...)-(...) G(...), '
12. W., (...)-(...) B.,
13. ul. (...), (...)-(...) L.,
14. (...)-(...) C(...),
15. ul. (...), (...)-(...) P.,
16. P. (...) (...), (...)-(...) R.,
17. (...) (...), (...)-(...) P.,
18. ul. (...), (...)-(...) Z.,
19. ul. (...), (...)-(...) S..

• **instalacje magazynowania paliw ciekłych:**

1. ul. (...), (...)-(...) T.,
2. ul. (...), (...)-(...) B.,
3. ul. (...), (...)-(...) R.,
4. ul. (...), (...)-(...) K.,
5. ul. (...), (...)-(...) B.,
6. ul. (...), (...)-(...) S.,
7. (...)-(...) Ł(...),
8. ul. (...), (...)-(...) G.,
9. (...), (...)-(...) P.,

10. (...)-(...) B. (...),
11. (...)-(...) G.(...),
12. W., (...)-(...) B.,
13. ul. (...), (...)-(...) L.,
14. (...) C. (...),
15. Ul. (...), (...)-(...) P.,
16. P. (...) (...), (...)-(...) R.,
17. (...) (...), (...)-(...) P.,
18. Ul. (...), (...)-(...) Z.,
19. Ul. (...), (...)-(...) S..

- instalacje przeladunku paliw ciekłych:

1. ul. (...), (...)-(...) T.,
2. ul. (...), (...)-(...) B.,
3. ul. (...), (...)-(...) R.,
4. ul. (...), (...)-(...) K.,
5. ul. (...), (...)-(...) B.,
6. ul. (...), (...)-(...) S.,
7. (...)-(...) Ł.(...),
8. ul. (...), (...)-(...) G.,
9. (...), (...)-(...) P.,
10. (...)-(...) B.(...),
11. (...)-(...) G.(...),
12. W., (...)-(...) B.,
13. ul. (...), (...)-(...) L.,
14. (...)-(...) C.(...),
15. ul. (...), (...)-(...) P.,
16. P. (...) (...), (...)-(...) R.,
17. (...) (...), (...)-(...) P.,
18. ul. (...), (...)-(...) Z.,

W odpowiedzi na odwołanie Prezes URE wniósł o jego oddalenie oraz zasądzenie od powoda na swoją rzecz kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Wniósł również o:

- przeprowadzenie dowodu z dokumentów zgromadzonych w aktach sprawy przesłanych na podstawie art. 479⁽⁴⁸⁾ § 1 k.p.c. Sądowi Okręgowemu w Warszawie Sądowi Ochrony Konkurencji i Konsumentów przy piśmie z dnia 30 marca 2017 r. znak: (...)(...) – na okoliczność prawidłowości zaskarżonej decyzji,

- przeprowadzenie dowodu z pisma powoda z dnia 12 stycznia 2017 r. tj. dokumentu zamieszczonego w aktach sprawy przesłanych Sądowi przy wyżej wskazanym piśmie z 30 marca 2017 r. znak: (...)(...) – na okoliczność braku ujęcia w tym wniosku żądania dokonania przez Prezesa URE zmiany posiadanej przez powoda koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, udzielonej decyzją z dnia 16 kwietnia 2015 r. nr (...) z późn. zm., w zakresie dostosowania jej treści w sposób wskazany w art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r. poz. 1165 z późn. zm.) i ze skutkiem niezłożenia wniosku o zmianę koncesji w wyżej wskazanym zakresie jest wygaśnięcie tej koncesji zgodnie z art. 16 ust. 4 ww. ustawy,

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentów tj. decyzji Prezesa URE z dnia 16 kwietnia 2015 r. Nr (...) z późn. zm. oraz pisma Prezesa URE z dnia 8 lutego 2017 r. znak: (...)(...) ((...): (...)), załączonych do niniejszej odpowiedzi, na okoliczność posiadania przez powoda koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą w okresie od 20 kwietnia 2015 r. i jej wygaśnięcia ex lege z dniem 16 stycznia 2017 r.,

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu tj. decyzji Prezesa URE z dnia 20 stycznia 2011 r. nr (...) z późn. zm., załączonej do niniejszej odpowiedzi, na okoliczność posiadania przez powoda koncesji na obrót paliwami ciekłymi na okres od 24 stycznia 2011 r. do 31 grudnia 2030 r.,

- dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z dokumentu tj. wniosku powoda o zmianę koncesji na obrót paliwami ciekłymi z dnia 20 stycznia 2011 r. nr (...) z późn. zm., złożonego do Prezesa URE w dniu 17 stycznia 2017 r. (wniosek opatrzony datą „P., 04 stycznia 2016 r.”) na okoliczność wypełnienia przez powoda obowiązku wynikającego z art. 16 ust. 1 ustawy z dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy – Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r. poz. 1165 z późn. zm.) w odniesieniu do ww. koncesji na obrót paliwami ciekłymi.

Na rozprawie w dniu 08 lutego 2019 r. pełnomocnik powoda poparł odwołanie, jednakże zmodyfikował wniosek w ten sposób, że wniósł o zmianę decyzji w zaskarżonej części i orzeczenie co do istoty sprawy. Wniósł o wpisanie wnioskodawcy do rejestru podmiotów prowadzących działalność w zakresie obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą. Powołał się na wniosek z 12 stycznia 2017 r. o wpisanie do rejestru podmiotów przywożących, który nie został rozpoznany przez Urząd.

Pełnomocnik pozwanego wskazał, że powód posiadając koncesję na obrót paliwami ciekłymi oraz koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą był zobowiązany do złożenia wniosków o dokonanie ich aktualizacji. Podkreślił, że powód próbował przerzucić na Prezesa URE odpowiedzialność za własne nieprecyzyjne odniesienie się do komunikatów. Pełnomocnik pozwanego wskazał, że powód zaniedbał obowiązek złożenia wniosku do URE o aktualizację koncesji na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą. Powołał się na art. 32c ustawy Prawo energetyczne. Podkreślił, że nie ma możliwości dokonania wpisu wnioskodawcy do rejestru podmiotów prowadzących działalność w zakresie (...), ponieważ ta działalność jest działalnością koncesjonowaną. Powód z mocy prawa utracił koncesję w zakresie (...) i może ją uzyskać składając nowy wniosek o udzielenie koncesji, natomiast ten zakres koncesjonowany nie podlega wpisowi do rejestru podmiotów przywożących. Działalność w zakresie koncesjonowanym nie może być przedmiotem wpisu do rejestru podmiotów prowadzących działalność w zakresie przywożenia paliw, bo jest to zakres działalności niekoncesjonowanej.

Pełnomocnik powoda sprecyzował swój wniosek w ten sposób, że wniósł o zmianę decyzji w zaskarżonej części w ten sposób, aby wpisać wnioskodawcę do rejestru podmiotów przywożących w zakresie obrotu paliwami z zagranicą pod

właściwym numerem na dzień 23 stycznia 2017 r. Wskazał, że Urząd tak formalistycznie podszedł do rozpoznania wniosku o wpisanie do rejestru podmiotów przywożących w zakresie obrotu paliwami z zagranicą, że potraktował jakby tego wniosku nie było. Wniosek został sporządzony, jednakże nie na formularzu. Załączono odpowiednie dokumenty do wniosku, a nadto powołano się, aby uwzględnić przy jego rozpatrywaniu dokumenty, jakie złożono przy (...). W ówczesnym czasie (...) posiadała dwie koncesje; (...) i (...). Powód nie został wezwany przez Urząd do uzupełnienia braków formalnych wniosku. Spółka była pewna że złożone przez nią dokumenty spowodują wydanie decyzji potwierdzającej wykonywanie działalności w dotychczasowym zakresie, a tymczasem tak się nie stało. W międzyczasie przedsiębiorca dokonał kilku transakcji, które mogą zostać uznane za nielegalne i skutkować nałożeniem przez organ kar pieniężnych.

Pełnomocnik pozwanego wskazał, że nie ma możliwości dokonania zmiany wpisu w zakresie żądanym przez powoda, ponieważ nie można wpisać do rejestru podmiotów przywożących zakresu działalności, która odnosi się do obowiązku posiadania koncesji. Powód musi posiadać koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą.

Pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd postanowił dopuścić dowody zgromadzone w postępowaniu administracyjnym oraz zgłoszone przez pozwanego w postępowaniu sądowym na okoliczności podane w odwołaniu i w odpowiedzi na odwołanie.

Sąd Okręgowy w Warszawie Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i zważył, co następuje.

W dniu 17 stycznia 2017 r. do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki wpłynął wniosek przedsiębiorcy (...) Grupa Sp. z o.o. w P. (pismo z dnia 12 stycznia 2017 r.), w którym zwrócił się o „wpis do rejestru podmiotów przywożących dotyczącą koncesji (...) z dnia 16 kwietnia 2015 r.” Jednocześnie powód zwrócił się o „uwzględnienie do składanego wniosku dokumentów przesłanych do koncesji (...) z dnia 20.01.2011.” (k. 1 akt adm.) oraz załączył pobrany ze strony internetowej (...) wypełniony formularz wniosku o wpis do rejestru podmiotów przywożących (k. 2 – 4 akt adm.), a także szereg dokumentów niezbędnych do uzyskania wpisu do ww. rejestru (k. 5 – 28 akt adm.).

Niezależnie od tego do Prezesa Urzędu wpłynął wniosek powoda z dnia 4 stycznia 2016 r. (k. 44 – 48 akt sąd.) o zmianę posiadanej koncesji na obrót paliwami ciekłymi ((...)) udzielonej w dniu 2 stycznia 2011 r. (k. 36 – 38 akt sąd.).

Decyzją z dnia 23 stycznia 2017 r. Nr (...). (...) (...) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki na podstawie art. 32a ust. 1 oraz art. 32c ust. 4 i 5 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (Dz.U. z 2012r. poz. 1059 ze zm.) dokonał wpisu powoda do rejestru podmiotów przywożących pod numerem: Nr (...). Prezes URE na podstawie art. 107 § 4 k.p.a. odstąpił od uzasadnienia decyzji, bowiem uwzględniła ona w całości żądanie powoda sformułowane w piśmie z dnia 12 stycznia 2017 r., w tym w załączonym formularzu pod nazwą „Wniosek o wpis do rejestru podmiotów przywożących.”

Odwołanie jest bezzasadne, a zaskarżona nim decyzja prawidłowa.

Według art. 32c ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. Prawo energetyczne (PE) – Dz.U. z 2012 r. poz. 1059 ze zm. zgodnie z art. 3 pkt 12c PE podmiotem przywożącym jest osoba fizyczna, osoba prawna lub jednostka organizacyjna nieposiadająca osobowości prawnej, która samodzielnie lub za pośrednictwem innego podmiotu dokonuje przewozu paliw ciekłych, z wyłączeniem paliw ciekłych:

1. w ramach wykonywania działalności polegającej na obrocie paliwami ciekłymi z zagranicą wymagającej uzyskania koncesji, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 4 PE lub
2. przeznaczonych do użycia podczas transportu i przywożonych w standardowych zbiornikach, o których mowa w odrębnych przepisach.

Z przywołanego przepisu wynika, że do rejestru podmiotów przywożących nie można wpisać podmiotu w zakresie obrotu paliwami z zagranicą czego ostatecznie żądał powód (vide protokół rozprawy 00:26:11). Jednocześnie brak jest innej podstawy prawnej do oceny zasadności żądania odwołania.

Rację ma pozwany wskazując, że powód musi posiadać koncesję na obrót paliwami ciekłymi z zagranicą, aby prowadzić w tym zakresie działalność gospodarczą (vide protokół rozprawy 00:30:31). W niniejszej sprawie chodzi tu o koncesję (...) dopuszczającą powoda do legalnego obrotu paliwami ciekłymi z zagranicą.

Uzyskanie koncesji (...) wymaga złożenia przez przedsiębiorcę stosownego wniosku i wydania przez Prezesa URE pozytywnej decyzji administracyjnej. Powyższe wymaga podkreślenia, w celu uzmysłowienia powodowi, że postępowanie, w którym została wydana obecnie zaskarżona decyzja, nie jest postępowaniem koncesyjnym tylko postępowaniem o wpis przedsiębiorcy do rejestru podmiotów przywożących toczącym się w oparciu o przepisy art. 32a – 32c PE. Zasadność i celowość zaskarżonej przez powoda decyzji z dnia 23 stycznia 2017 r. musi być zatem oceniana na podstawie zastosowania przez Prezesa URE prawa materialnego – art. 32a – 32c PE.

Prowadzony przez Prezesa Urzędu rejestr podmiotów przywożących zawiera zgodnie z treścią art. 32a pkt 4 PE szczegółowe dane identyfikacyjne podmiotu przywożącego, informacje o rodzajach paliw ciekłych będących przedmiotem przywozu oraz o rodzajach i lokalizacji infrastruktury paliw ciekłych wykorzystywanej przez ten podmiot, wskazanie przeznaczenia przywożonego paliwa ciekłego oraz planowanej daty rozpoczęcia przywozu paliw ciekłych.

Wymogom tym odpowiada w pełni formularz wniosku o wpis do rejestru przedsiębiorców przywożących wprowadzony przez pozwanego Prezesa URE. Formularzem tym (k. 2 – 4 akt adm.) posłużył się powód w celu uzyskania decyzji, która została na jego rzecz wydana w dniu 23 stycznia 2017 r. znak (...).

W części III wniosku zatytułowanej: „Przeznaczenie przywożonego paliwa ciekłego” powód określił pola „na potrzeby własne” oraz „w celu rozporządzania nimi poprzez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną, dla której dokonania nie jest wymagana koncesja, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 4 PE.” Jako planowaną datę rozpoczęcia działalności polegającej na przywozie paliw ciekłych powód podał dzień 17 stycznia 2017 r.

Treść wydanej w sprawie decyzji ściśle odpowiada złożonemu w celu jej uzyskania wnioskowi. W szczególności określono w niej, że przedmiotem przywozu jest gaz płynny ((...)) w wyszczególnionych w pkt 1 kodach, a także w pkt 3 określono przeznaczenie przywożonych paliw ciekłych: na potrzeby własne oraz w celu rozporządzania nimi przez jakąkolwiek czynność prawną lub faktyczną, dla dokonania której nie jest wymagana koncesja, o której mowa w art. 32 ust. 1 pkt 4 PE. Jako planowaną datę rozpoczęcia działalności przywozu paliw wpisano w pkt 4 decyzji 17 stycznia 2017 r.

W świetle powyższego Sąd zważył, że żądanie zmiany decyzji w części dotyczącej określenia przeznaczenia paliw ciekłych przez wpisanie powoda do rejestru podmiotów przywożących w zakresie obrotu paliwami z zagranicą na dzień 23 stycznia 2017 r., nie tylko nie ma podstawy prawnej, ale wykracza poza zakres złożonego wniosku o wpis do rejestru podmiotów przywożących.

Wniosek ten został w decyzji uwzględniony w całości. Zatem, zdaniem Sądu, powód nie może czuć się pokrzywdzonym wydaną w sprawie decyzją. Stwierdzenie przez Sąd braku pokrzywdzenia (gravaminis) wydaną w sprawie decyzją skutkuje a limine uznaniem odwołania za bezzasadne.

Jednocześnie Sąd zauważa, że składając odwołanie powód zamierzał zapobiec skutkowi swojego niestaranego działania polegającego na niewyczerpaniu procedury administracyjnej prowadzącej do uzyskania koncesji (...). Z tego względu Sąd uznał, że uwzględnienie odwołania stanowiłoby obejście prawa w tym sensie, że skarżący bez uzyskania niezbędnej koncesji uzyskaliby w urzędowym dokumencie swojego rodzaju potwierdzenie faktu, że posiada on ważną koncesję (...), gdy tymczasem nie dysponuje decyzją o zmianie decyzji Prezesa URE z dnia 16 kwietnia 2015 r. nr (...) o udzieleniu koncesji (...) (k. 30 – 34 akt sąd.) w celu dostosowania jej treści do wymogów określonych w ustawie z

dnia 22 lipca 2016 r. o zmianie ustawy Prawo energetyczne oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2016 r., poz. 1165), która weszła w życie w dniu 2 września 2016 r. – art. 16 ust. 1 i ust. 4 tej ustawy.

Niezależnie od powyższego wyroku Sąd ponownie podkreśla, że nie znajduje podstawy prawnej dla wprowadzenia do treści zaskarżonej decyzji zapisu objętego żądaniem odwołania.

W tym stanie rzeczy bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sporu pozostaje zagadnienie czy wraz z wnioskiem o wpis do rejestru podmiotów przywożących powód skutecznie złożył Prezesowi URE wniosek o zmianę koncesji (...) w celu dostosowania jej treści do zmian w Prawie energetycznym czy też koncesja ta wygasła z mocy prawa. Czyny to bezzasadnymi zarzuty naruszenia przez pozwanego przepisów art. 60 k.c. w zw. z art. 65 § 1 k.c., art. 7 i 8 k.p.a.

Z tych wszystkich powodów odwołanie podlegało oddaleniu na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 i 99 k.p.c. stosownie do wyniku sporu.